

NORGES HØYESTERETT

Den 5. mars 2012 avsa Høyesterett dom i

HR-2012-00490-A, (sak nr. 2011/1274), sivil sak, anke over dom,

I.

Johan Benad Ugland

(advokat Egil Jarslett – til prøve)

mot

Sophienborg AS

(advokat Rasmus Asbjørnsen)

II.

Sophienborg AS

(advokat Rasmus Asbjørnsen)

mot

Johan Benad Ugland

(advokat Egil Jarslett – til prøve)

STEMMEGIVNING :

- (1) Dommer **Kallerud**: Saken gjelder spørsmål om en incentivavtale som selv inneholder en lempingsklausul, skal settes til side med grunnlag i § 36 i avtaleloven.
- (2) A ble i 1993 ansatt som økonomisjef i Andreas Ugland & Sons AS. I 1999 ble selskapet delt mellom Andreas Uglands sønner, og fra 2000 var A ansatt som administrerende direktør i Johan B. Uglands selskap, J. B. Ugland Holding AS.
- (3) I 2003 besluttet styret i J. B. Ugland Holding AS å øke selskapets satsing innenfor shipping og stiftet selskapet J. B. Ugland Shipping AS. A var styreformann i dette selskapet.

- (4) Høsten 2005 ble det utviklet et incentivprogram for ledere i Johan B. Uglands selskaper. A ble tilbudt å kjøpe 4 prosent av aksjene i selskapet hvor han var administrerende direktør. Han aksepterte tilbudet, og partene inngikk 30. august 2006 den avtalen som tvisten for Høyesterett gjelder. Det fremgår av avtalens innledende punkt om "bakgrunn" at Ugland tilbød A å erverve aksjer "som en del av incentivordningen rettet mot nøkkelpersonell i Selskapet".
- (5) I samsvar med avtalen ble 8 aksjer i J. B. Ugland Holding AS overført til As selskap Sophienborg Shipping AS, som var under stiftelse. Selskapet har senere skiftet navn til Sophienborg AS, og benevnes heretter som Sophienborg. A eier alle aksjene i dette selskapet og var selv daglig leder og styreformann. Det er uomtvistet at Sophienborg her skal identifiseres med A.
- (6) Aksjene skulle etter avtalen erverves til markedsverdi, som ble fastsatt til 18 287 570 kroner. Kjøpesummen ble gjort opp ved innbetalinger 4. og 5. desember 2006, for en vesentlig del gjennom lånefinansiering. Sophienborg fikk i mai 2007 utbetalt 1 840 000 kroner i aksjeutbytte.
- (7) Punkt 3 i avtalen inneholder bestemmelser om tilbakekjøp av aksjene. Her er det innledningsvis fastsatt at når A ikke lenger er ansatt i selskapet, har Ugland rett til å kjøpe tilbake aksjene "uavhengig av årsaken til at ansettelsesforholdet avsluttes". Det er videre bestemt at uansett om ansettelsesforholdet bestod skulle Ugland ha rett til å kjøpe tilbake aksjene i perioden 1. juli – 31. desember 2011. I samme periode ga avtalen A rett til å selge aksjene tilbake til Ugland. Ved tilbakekjøp skulle vederlaget settes til aksjenes markedsverdi. Partene er enige om at et oppgjør basert på markedsverdien i annet halvår 2011 ville gitt Sophienborg en betydelig gevinst, etter det opplyste i størrelsesorden omkring 40 millioner kroner.
- (8) I siste avsnitt i avtalens punkt 3 er det tatt inn en særskilt lempingsklausul:
- "Vederlaget for Aksjene skal likevel ikke settes til markedsverdi dersom avslutningen av ansettelsesforholdet skyldes avskjedigelse i henhold til arbeidsmiljøloven § 66. I et slikt tilfelle skal vederlaget ved tilbakekjøpet settes til markedsverdi redusert med 10%."**
- (9) I januar 2008 ble Uglands shippingvirksomhet solgt til et indisk selskap. Dette tilførte J. B. Ugland Holding AS 1,1 milliarder kroner og er av lagmannsretten karakterisert som "en særdeles god forretning". A var involvert i salget, og lagmannsretten har lagt til grunn at selskapets positive utvikling "i betydelig grad" må tilskrives ham.
- (10) Styret i J. B. Ugland Holding AS ble 11. desember 2008 informert om at A i forbindelse med salget av shippingvirksomheten, uten Uglands vitende, hadde sørget for å få overført om lag 3,6 millioner dollar i "kommisjon" fra en tredjepart til sitt selskap Sophienborg og til et selskap som tilhørte en annen ansatt. J. B. Ugland Holding AS anmeldte i mai 2009 A til politiet. A ble tiltalt, og senere domfelt både i tingretten og lagmannsretten, for grov økonomisk utroskap mot J. B. Ugland Holding AS og grovt bedrageri overfor den tredjepart som ble forledet til å utbetale beløpet. Straffen ble satt til fengsel i 3 år og 6 måneder. Han ble også idømt tap av retten til å drive næringsvirksomhet mv. for 3 år. Dommen er rettskraftig, og en begjæring om gjenåpning er ikke tatt til følge. I lagmannsrettens straffedom legges til grunn at A grovt har misbrukt "den store tillit" han

hadde opparbeidet seg, og at det var dette tillitsforholdet som satte ham i stand til å gjennomføre den økonomiske manipuleringen.

- (11) Selv om saken for Høyesterett er begrenset til krav knyttet til incentivavtalen, utgjør andre tvister mellom partene et bakteppe for vår sak. Jeg gir derfor innledningsvis en oversikt over disse. Samtlige sivile tvister har vært forent til felles behandling i tingretten og lagmannsretten.
- (12) I motsetning til den andre ansatte som hadde mottatt ”*kommisjon*”, besørget ikke A tilbakebetaling av det beløp som var overført hans selskap. Uglands krav om tilbakebetaling ble endelig avgjort ved lagmannsrettens dom hvor det ble slått fast at A og Sophienborg har plikt til å betale tilbake 2,4 millioner dollar til J. B. Ugland Holding AS.
- (13) A mottok en *bonus på 12,6 millioner kroner* knyttet til salget av shippingvirksomheten. Ved lagmannsrettens dom ble det endelig avgjort at A må betale denne bonusen tilbake. Lagmannsretten mente at det var ureddelig av ham å motta bonusen vitende om at han allerede hadde forsømt sin arbeidsgivers økonomiske anliggende i forbindelse med forretningen som utløste bonusutbetalingen, jf. avtaleloven § 33.
- (14) I mai 2008 besørget A at J. B. Ugland Holding AS kjøpte *aksjer i Acta Holding AS* for noe over 116 millioner kroner. Aksjene ble høsten samme år solgt med et tap på over 100 millioner kroner. Ved lagmannsrettens dom – som også på dette punkt er rettskraftig – ble A, i samsvar med Uglands påstand, dømt til å erstatte J. B. Ugland Holding AS 20 millioner kroner. Lagmannsretten fant at A i forbindelse med aksjekjøpet ikke hadde innhentet nødvendig samtykke fra styreformannen eller styret, og at investeringen gikk langt utover de forretninger han kunne gjøre på egenhånd.
- (15) Styret i J. B. Ugland Holding AS besluttet høsten 2008 å *avslutte As ansettelsesforhold* fordi det hadde mistet tilliten til ham. Beslutningen ble meddelt A 18. november 2008, og han fratrådte dagen etter. A tok ut stevning mot J. B. Ugland Holding AS med krav om erstatning knyttet til avslutningen av arbeidsforholdet. Tingretten tok ikke kravet til følge. A anket, men trakk anken under saksforberedelsen for lagmannsretten.
- (16) Saken knyttet til *incentivavtalen* ble innledet ved stevning fra Sophienborg i mai 2009 med påstand om at Ugland var forpliktet til å kjøpe tilbake aksjene for en kjøpesum begrenset oppad til 125 millioner kroner. Ugland tok til motmæle og hevdet at avtalen på grunn av As utroskap mot selskapet måtte revideres slik at Sophienborg bare hadde krav på tilbakebetaling av kjøpesummen fratrukket utbetalt utbytte.
- (17) For tingretten hevdet Sophienborg at Ugland hadde lovet A å betale 125 millioner for aksjene ved tilbakekjøp. Tingretten kom til at det ikke var avgitt noe slikt løfte, og at avtalen måtte settes til side på grunn av As grovt illojale og svikaktige opptreden, jf. avtaleloven § 36. Etter tingrettens oppfatning hadde Sophienborg derfor ikke krav på oppgjør etter aksjenes markedsverdi slik avtalen fastsatte, men måtte nøye seg med å få tilbakebetalt kjøpesummen med fradrag for utbetalt utbytte på aksjene.
- (18) Aust-Agder tingrett avsa 6. mai 2010 dom, som for så vidt gjelder krav etter incentivavtalen, har slik domsslutning:

”1. Sophienborg Shipping AS dømmes til å overdra sine 8 aksjer i J. B. Ugland Holding AS til Johan Benad Ugland eller en person eller et selskap utpekt av

Johan Benad Ugland, mot å motta et vederlag stort NOK 16.447.570, innen 2 – to – uker etter forkynt dom.

2. Saksomkostninger tilkjennes ikke.”

- (19) Sophienborg anket tingrettens dom til lagmannsretten. Anførselen om at Ugland hadde lovet å betale 125 millioner kroner for aksjene ble frafalt, og påstanden for lagmannsretten var at Ugland var forpliktet til å kjøpe tilbake aksjene for markedsverdi. Lagmannsretten kom under noe tvil til at As forbrytelse overfor J. B. Ugland Holding AS ikke ledet til at tilbakekjøpsbestemmelsen i incentivavtalen ble satt til side. Lagmannsretten la vesentlig vekt på at partene i avtaleteksten uttrykkelig hadde regulert konsekvensene av at arbeidsforholdet ble avsluttet ved avskjed. At det forelå en åpenbar avskjedsgrunn burde da etter lagmannsrettens syn ikke tillegges vekt utover det som fulgte av avtalen. Sophienborg fikk dermed medhold i at Ugland hadde plikt til å kjøpe tilbake aksjene til markedsverdi, men med et fradrag på 10 prosent fordi det forelå avskjedsgrunn.
- (20) Agder lagmannsrett avsa dom 9. mai 2011, som for incentivavtalens vedkommende har denne domsslutning:
- ”1 **Johan Benad Ugland er i h h t avtale 30 august 2006 mellom Johan Benad Ugland og Sophienborg AS/A forpliktet til å kjøpe Sophienborg AS' aksjer i J B Ugland Holding AS i perioden 1 juni 2011 til 31 desember 2011. Vederlaget settes til markedsverdien med fradrag på 10%, ref avtalens pkt 3 siste ledd. Dersom enighet om markedsverdien ikke oppnås, fastsettes markedsverdien ved skjønn, jf avtalens pkt 6.**
- 2 **Johan Benad Ugland betaler innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse 666 237 – sekshundreogseksstusentohundreogtrettisv – kroner i saksomkostninger for lagmannsretten til Sophienborg AS.”**
- (21) Johan B. Ugland har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken retter seg i hovedsak mot lagmannsrettens rettsanvendelse knyttet til at incentivavtalen ikke ble revidert i medhold av avtaleloven § 36 eller på grunnlag av læren om bristende forutsetninger. Som nytt rettslig grunnlag for Høyesterett er anført at Ugland har hevet avtalen på grunn av mislighold.
- (22) Sophienborg har inngitt avledet motanke hvor det anføres at lagmannsretten feilaktig har trukket fra 10 prosent i vederlaget for aksjene.
- (23) A har avgitt en skriftlig erklæring for Høyesterett, og det er tatt opp skriftlige forklaringer fra Ugland og et vitne. Saken står i det vesentlige i samme stilling for Høyesterett som for de tidligere instanser.
- (24) Den ankende part, *Johan B. Ugland*, har i det vesentlige gjort gjeldende:
- (25) As grove utroskap mot arbeidsgiveren gjør det urimelig å opprettholde incentivavtalen. Avtalens hensikt var å motivere A til innsats for selskapets beste, og den var bygget på tillit. Det ville være støtende om han, etter grovt å ha misbrukt denne tilliten og beriket seg på arbeidsgiverens bekostning, skulle få en betydelig gevinst ved tilbakesalg av aksjene til Ugland.

- (26) Bestemmelsen i avtalen om 10 prosent fradrag i vederlaget dersom As arbeidsforhold ble avsluttet ved avskjed, er ikke en uttømmende regulering av Uglands rett til avtalerevisjon. Klausulen må forstås slik at den utelukkende bestemmer hvilket vederlag som skal betales dersom det skjer tilbakekjøp i medhold av avtalens bestemmelser. Uansett er As forhold så grovt at det er grunnlag for å sette bestemmelsen til side. At det i avtalen er gjort et forsøk på å verne seg mot irregulær utvikling, kan ikke stille Ugland svakere enn om dette ikke var gjort.
- (27) Avtalen kan også settes til side på grunnlag av læren om bristende forutsetninger. Ugland har dessuten i realiteten hevet avtalen på grunn av As mislighold.
- (28) Det må ved restitusjonsoppgjøret gjøres fradrag for utbetalt aksjeutbytte med 1 840 000 kroner. Den ankende part finner det imidlertid rimelig at Sophienborg tilkjennes en skjønnsmessig utmålt avsavnsrente fra innbetalingen av kjøpesummen. Det er ikke grunnlag for å tilkjenne forsinkelsesrente.
- (29) Dersom vederlaget for aksjene skal fastsettes til markedsverdi, må det under enhver omstendighet gjøres et fradrag på 10 prosent siden det åpenbart forelå avskjedsgrunn.
- (30) Johan B. Ugland har nedlagt slik påstand:

”Prinsipalt:

1. **Sophienborg AS overdrar åtte aksjer i J. B. Ugland Holding AS til Johan Benad Ugland, mot å motta NOK 16 447 570 med tillegg av en skjønnsmessig utmålt avsavnsrente fra 4. desember 2006 til betaling skjer.**

Subsidiært:

2. **Sophienborg AS overdrar åtte aksjer i J. B. Ugland Holding AS til Johan Benad Ugland, mot å motta NOK 16 447 570 med tillegg av den til en hver tid gjeldende forsinkelsesrente beregnet av NOK 18 287 570 fra 4. desember 2006 til 14. mai 2007 og deretter av NOK 16 447 570 til betaling skjer.**

Atter subsidiært:

3. **Sophienborg er forpliktet til å overdra åtte aksjer i J. B Ugland Holding AS til Johan Benad Ugland, mot å motta et vederlag som svarer til 90% av aksjenes markedsverdi.**

I alle tilfelle:

4. **Johan Benad Ugland tilkjennes sakskostnader for alle instanser.”**

- (31) Ankemotparten, *Sophienborg AS*, har i det vesentlige gjort gjeldende:
- (32) Det er ikke grunnlag for å sette incentivavtalen til side, verken i medhold av avtaleloven § 36 eller på grunn av bristende forutsetninger. Heving er ikke gjort gjeldende i tide, og det er uansett ikke grunnlag for dette.
- (33) Realiteten i Uglands revisjonskrav er at han ønsker å ta fra A gevinsten som skyldes at hans aksjer har steget betydelig i verdi. Dette til tross for at A gjennom sitt arbeid med salget av shippingvirksomheten var sterkt delaktig i selskapets verdistigning. Settes avtalen til side, innebærer det at A mister sine aksjonærrettigheter med tilbakevirkende kraft. Resultatet blir i tilfelle at Ugland får en tilfeldig og utilsiktet gevinst i størrelsesorden omkring 40 millioner kroner.

- (34) Avtalen er balansert. Dens kjerne er kjøp av aksjer til markedsverdi og rett til å selge dem til samme verdi, med de muligheter for tap og gevinst dette gir. De etterfølgende forhold A er domfelt for har ingen sammenheng med denne avtalen. A har oppfylt sin del av aksjekjøpsavtalen ved at han betalte kjøpesummen, og avtalen er gjennomført. Hans løpende forpliktelser var knyttet til arbeidsavtalen, ikke til avtalen om aksjekjøp. Alt som er skjedd etter at avtalen var inngått og kjøpesummen betalt, er derfor irrelevant.
- (35) Avtalen anviser selv hvordan oppgjøret skal skje dersom A avskjediges. Når avtalen har en bestemmelse om hvordan det skal forholdes ved irregulær utvikling, er det ikke rom for tilsidesettelse etter avtaleloven § 36.
- (36) Det må tas i betraktning at de samlede konsekvensene for A er betydelige. Han er idømt en lang ubetinget fengselsstraff og rettighetstap. "Kommissjonen" på 2,4 millioner dollar og bonusen på 12,6 millioner kroner må han betale tilbake. I tillegg kommer erstatningsansvaret på 20 millioner kroner etter Acta-handelen og hans tapte anseelse. Det må, slik lagmannsretten fremhever, tross alt trekkes en grense for hvilke konsekvenser lovbruddene skal få for A.
- (37) Avtalens klausul om 10 prosent reduksjon i vederlaget kommer ikke til anvendelse. Bestemmelsen gjelder bare ved "avskjedigelse i henhold til arbeidsmiljøloven § 66". A har ikke blitt avskjediget, og avtalen må forstås etter sin ordlyd.
- (38) Sophienborg AS har nedlagt slik påstand:
- "1. Johan Benad Ugland er i henhold til avtale 30. august 2006 forpliktet til å kjøpe Sophienborg AS' aksjer i J. B. Holding AS til markedsverdi. Dersom enighet om markedsverdien ikke oppnås, fastsettes markedsverdien ved skjønn, jf. avtalen pkt 6.**
- 2. Sophienborg AS tilkjennes sakens omkostninger for tingrett og Høyesterett."**
- (39) *Jeg er kommet til at anken må tas til følge.*
- (40) Jeg ser først på de sentrale faktiske omstendighetene av betydning for bedømmelsen av om det er grunnlag for avtalerevisjon.
- (41) Det er på det rene at tilbudet til A om å kjøpe aksjer i J. B. Ugland Holding AS utelukkende hadde sin bakgrunn i hans lederposisjon i selskapet. Videre er det ubestridt at Ugland tilbød A aksjer for å motivere ham til innsats gjennom en økonomisk belønning dersom selskapet gikk godt. Selv om aksjeervervet måtte egenfinansieres, og det derfor var knyttet risiko til kjøpet, må det kunne legges til grunn at muligheten for å komme inn på eiersiden ble ansett som en betydelig fordel. Jeg fremhever også at det var avtalt at når As arbeidsforhold ble avsluttet hadde Ugland en ubetinget rett til å kjøpe aksjene tilbake. Arbeidsforholdet var således aksjekjøpsavtalens fundament og begrunnelse. Denne tilknytningen er etter mitt skjønn et tungtveiende element ved vurderingen av om det er grunnlag for revisjon av avtalen.
- (42) As forbrytelse mot selskapet han ledet er det sentrale moment ved vurderingen av om avtalen bør settes til side. Det heter om dette i lagmannsrettens straffutmålingsbetraktninger:

”Ved straffutmålingen må det i skjerpene retning legges vekt på at det gjelder et grovt økonomisk utroskap i størrelsesorden mer enn 18 millioner kroner, hvor tiltalte grovt har misbrukt den store tillit han hadde opparbeidet seg, og som styret i JBUH hadde gitt ham på grunn av hans solide arbeid og dyktighet over lengre tid som administrerende direktør. Det var denne posisjonen som muliggjorde den økonomiske manipuleringen, hvor ingen savnet de pengene som ble tilført ham Gjennom de dokumentene som han sørget for ble laget ble de straffbare transaksjonene også tilsynelatende kamuflert på en finurlig måte.”

- (43) Det er åpenbart at Ugland ikke ville ha inngått avtalen dersom han hadde visst om, eller tenkt seg muligheten av, at A ville begå et slikt grovt utroskap mot selskapet hvor han var ansatt som administrerende direktør.
- (44) Jeg går så over til betydningen av at avtalen selv har en lempingsklausul for det tilfelle at ansettelsesforholdet skulle bli avsluttet ved at A ble avskjediget.
- (45) Etter sin ordlyd gjelder bestemmelsen alle tilfeller av avskjed etter dagjeldende § 66 i arbeidsmiljøloven, som omfatter grovt pliktbrudd og annet vesentlig mislighold av arbeidsavtalen. Også avskjed på grunnlag av en slik grov forbrytelse mot selskapet som A har gjort seg skyldig i, faller derfor inn under avtaleklausulen. Men det er etter min mening naturlig å forstå dette punkt i avtalen slik at det primært tar sikte på å gi en praktisk regel for de typiske avskjedsgrunner, for eksempel beruselse i tjenesten eller brudd på interne instruksjoner. Også det fradraget som er fastsatt – 10 prosent – trekkes i retning av at et slikt ekstraordinært tilfelle som i vår sak ikke er ment uttømmende regulert av bestemmelsen.
- (46) Avtaleinterne lempingsklausuler vil trolig ofte heve terskelen for å anvende avtaleloven § 36 ved at det gjennomgående skal mer til for å revidere en avtale som selv fastsetter konsekvensene av en irregulær utvikling. As forhold er imidlertid så grovt at avtalens lempingsklausul i dette tilfellet utvilsomt må kunne suppleres med avtaleloven § 36. Jeg behøver derfor heller ikke ta stilling til om lempingsklausulens ordlyd skal tolkes utvidende slik at den kommer til anvendelse selv om A ikke formelt ble avskjediget.
- (47) Ved den konkrete vurderingen av om aksjekjøpsavtalen mellom Ugland og A bør lempes i medhold av avtaleloven § 36 er det lite direkte veiledning å finne i forarbeidene, rettspraksis eller juridisk teori. Så graverende forhold som dette omtales i liten utstrekning i rettskildene knyttet til avtalerevisjon. Momenter som ellers gjerne trekkes inn i vurderingen – for eksempel innrettelseshensyn, hensynet til forutberegnelighet i avtaleforhold, om urimeligheten knytter seg til avtaleinngåelsen eller oppstår i løpet av avtaleforholdet og om partene er profesjonelle forretningsdrivende – kan vanskelig gis særlig vekt til fordel for en part som gjør seg skyldig i en slik grov utroskap som i dette tilfellet. Med den nære knytning det er mellom incentivavtalen og ansettelsesforholdet, er det etter mitt syn også lite treffende når A anfører som argument mot revisjon at avtalen var oppfylt og gjennomført, og at hans etterfølgende forhold derfor er uten betydning. Det som er gjenstand for revisjon er oppgjørsbetingelsene ved opphør av avtalen.
- (48) Etter mitt skjønn dominerer As grove forbrytelse og eklatante tillitsbrudd mot selskapet han var satt til å lede ved helhetsvurderingen etter avtaleloven § 36. Det ville etter min mening være urimelig og støtende om han etter et slikt pliktbrudd mot selskapet for å oppnå egen vinning – som ledet til en langvarig ubetinget fengselsstraff – skulle bli sittende igjen med gevinst av incentivavtalen; en avtale hvis formål var å spore ham til ekstra innsats til selskapets beste. Det gjør forholdet særlig graverende at A var den

øverste leder, nøy betydelig tillit og derfor hadde en særlig lojalitetsplikt overfor selskapet, se nærmere bl.a. Terese Smith Ulseth, "Daglig leders stillingsvern" (2006), side 148.

- (49) I hvilken utstrekning A har medvirket til selskapets gode resultat, er etter mitt skjønn av liten betydning ved vurderingen av om han bør bli sittende igjen med en gevinst etter oppgjør av incentivavtalen. Slik jeg ser det, har det også liten vekt i rimelighetsvurderingen at Ugland ved tilsidesettelse av avtalen kommer i en bedre posisjon enn om avtalen ble gjennomført etter sin ordlyd. Det er intet urimelig ved at Ugland, som en konsekvens av lemping på grunn av As forhold, får fordelene av den senere verdistigningen på aksjene. Jeg minner her om at Ugland selvsagt ikke ville solgt aksjene om han visste at A skulle begå utroskap mot selskapet.
- (50) Jeg er etter dette kommet til avtalen må settes til side i medhold av avtaleloven § 36, med den konsekvens at A ikke har krav på oppgjør for aksjene i henhold til avtalen.
- (51) Med det resultat jeg har kommet til, er det ikke nødvendig å gå inn på den ankende parts anførsler om bristende forutsetninger og heving som grunnlag for å sette avtalen til side.
- (52) Ved restitusjonsoppgjøret må kjøpesummen for aksjene betales tilbake, og jeg er enig med den ankende part i at det bør gjøres fradrag for utbetalt utbytte. I samsvar med den ankende parts påstand fastsettes en avsavnsrente som kompensasjon for den kapital som har vært bundet gjennom aksjekjøpet. Avsavnsrenten kan passende settes til 5 prosent og knyttes til det beløp avsavnet til enhver tid utgjør.
- (53) Johan B. Ugland har etter dette vunnet saken fullstendig og bør tilkjennes sakskostnader for alle instanser i tråd med hovedregelen i tvisteloven § 20-2. Det er krevd omkostninger med i alt 1 560 827 kroner inkludert merverdiavgift. Jeg legger oppgaven til grunn. I tillegg kommer ankegebyr for Høyesterett med 23 220 kroner.
- (54) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Sophienborg AS er forpliktet til å overdra 8 aksjer i J. B. Ugland Holding AS til Johan B. Ugland mot å motta 16 447 570 – sekstenmillionerfirehundreogførtisyvtusenfemhundreogsytti – kroner med tillegg av 5 – fem – prosent rente av 18 287 570 – attenmillionertohundreogåttisyvtusenfemhundreogsytti – kroner fra 4. desember 2006 til 14. mai 2007 og deretter av 16 447 570 – sekstenmillionerfirehundreogførtisyvtusenfemhundreogsytti – kroner.
 2. I sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Sophienborg AS til Johan B. Ugland 1 584 047 – enmillionfemhundreogåttifiretusenogførtisyv kroner – innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.
- (55) Dommer **Bull:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med

førstvoterende.

- (56) Dommer **Stabel:** Likeså.
- (57) Dommer **Webster:** Likeså.
- (58) Dommer **Tjomsland:** Likeså.

- (59) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Sophienborg AS er forpliktet til å overdra 8 aksjer i J. B. Ugland Holding AS til Johan B. Ugland mot å motta 16 447 570 – sekstenmillionerfirehundreogførtisytusenfemhundreogsytti – kroner med tillegg av 5 – fem – prosent rente av 18 287 570 – attenmillionertohundreogåttisytusenfemhundreogsytti – kroner fra 4. desember 2006 til 14. mai 2007 og deretter av 16 447 570 – sekstenmillionerfirehundreogførtisytusenfemhundreogsytti – kroner.
2. I sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Sophienborg AS til Johan B. Ugland 1 584 047 – enmillionfemhundreogåttifiretusenogførtisyv kroner – innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

Riktig utskrift bekreftes: